

forhandle nærmere med Finansudvalget derom.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 3die Valgkreds (Hyller) klagede over, at der ikke var en Postkasse ude paa Valby Jernbanestation. Naar der ikke er anbragt en Postkasse der, er det, fordi Valby Postkontor indtil videre ligesom alle de øvrige Postkontorer i København hører under Overpostmesterembedet, saa at Postsagerne derfra besørgeres over Hovedpostkontoret. Hvis der var en Postkasse paa Jernbanestationen, kunde det maaske forlede nogen til at tro, at de kunde lægge deres Breve i den paa et senere Tidspunkt, gaaende ud fra, at naar der var en Postkasse paa Jernbanestationen, blev Brevene besørget med Toget derfra. Det gør de imidlertid ikke. Indtil videre er Valby som sagt ligesom alle københavnske Postkontorer i Forbindelse med Hovedpostkontoret ved Hjælp af Automobiler; og at der kom en Postkasse paa Jernbanestationen, vilde ikke i mindste Maade medføre, at der kunde sendes Breve fra Valby paa et senere Tidspunkt, end der nu kan. I øvrigt er der forlængst truffet Aftale med Trafikministeriet om fornøden Plads til Opførelse af et Postkontor ved Valby Jernbanestation. Det kommer ogsaa nok, men indtil videre tror jeg, at Pladsen for Postkontoret i Valby ligger saa godt og belejligt for Publikum, som det kan forlanges; i hvert Fald kan der neppe være Tale om at søge Lejlighed for Postkontoret andetsteds, end hvor det nu ligger, i Valby Långgade, indtil man naar at faa opført en Postbygning ved Siden af Valby Jernbanestation, hvor man har Plads til den, og hvor den antageligt ogsaa bliver opført. Jeg kan blot ikke sige hvornaar; der er jo Grænser for, hvad der kan ofres aarligt. Der øves jo fra forskellige Sider Kritik over de Beløb, der er foreslaaede for Randers og Hobro, men det skal jeg ikke komme dybere ind paa.

Det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (A. C. Meyer) var, synes jeg, forfærdelig ivrig, da han talte om det ringe Beløb, der efter hans Mening blev givet til Idrætten eller, som det ærede Medlem sagde, til Købstædernes Gymnastikforeninger — det var maaske ikke hans Udtryk, men det var Meningen. Jeg maa herom sige, at baade „Gymnastisk Selskab“, „Dansk Idrætsforbund“, Skytteforeningerne og en hel Række andre Foreninger samt Fagskoler m. v. havde alle af Finanslovkommissionen faaet en Paategning enten om Nedsættelse eller om Ophævelse af deres Bevillinger. Jeg stillede mig, som

ærede Medlemmer vil vide, fuldstændig ens overfor alle de Bevillinger, der i saa Henseende var foreslaaet strøgne eller nedsatte; idet jeg for at unde de paagældende Foreninger og Institutioner en passende Afviklingstid foreslog at tage Halvdelen af Nedsættelserne paa den Finanslov, der gælder for indeværende Finansaar, og derefter lade Bevillingerne gaa ned med en Fjerdedel for hvert af de to efterfølgende Aar. Tinget fulgte ikke paa ret mange Omraader de Forslag, jeg i saa Henseende havde stillet, navnlig for Fagskolernes og for enkelte andre Foreningers og Institutioners Vedkommende gik man endogsaa den Vej at forhøje de Beløb, de tidligere havde faaet. Jeg har ment, at jeg burde holde mig til, hvad Rigsdagen i saa Henseende blev enig om; omend jeg gør det med Beklagelse baade til den ene og til den anden Side, er jeg gaaet ud fra, at naar Rigsdagen i Fjor tog det Standpunkt, at visse Foreninger og Institutioner skulde have mere, end jeg havde foreslaaet, saa skulde de beholde det, og for de andres Vedkommende, hvor man — det indrømmer jeg var Tilfældet baade med „Dansk Idrætsforbund“ og „Gymnastisk Selskab“ — forhøjede Bevillingen med den specielle Motivering, at det var af Hensyn til de olympiske Lege i Stockholm, der havde jeg ikke nogen Berettigelse til at gaa ud fra, at man i Fremtiden ogsaa vilde fortsætte med disse Forhøjelser, og da har jeg holdt mig til det, jeg havde foreslaaet, og som Rigsdagen, saa vidt jeg kan se, gennem sin Afstemning ikke har forandret, men netop slaaet fast, idet det ogsaa fra de ærede Ordføreres Side udtrykkelig blev fremhævet, at Forhøjelsen til „Dansk Idrætsforbund“ skete under Hensyn til de Udgifter, man havde til Deltagelse i de olympiske Lege i Stockholm. Det er i saa Henseende ikke Ministeren, men Rigsdagen, og først og fremmest Folketinget, der har gjort et Skel der og stillet sig en Del anderledes overfor nogle Forslag af Finanslovkommissionen; og saa har jeg altsaa ment at burde rette mig derefter; det har jeg gennemført baade overfor „Dansk Idrætsforbund“ og overfor de andre Foreninger. Maa jeg endnu have Lov til at sige til det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds, der interesserer sig saa stærkt for Idræt, at baade min og antageligt ogsaa Tingets Sympati for Idrætsforbundets Virksomhed maaske vilde blive noget større og give sig Udslag i større Bevillinger, hvis det ikke i saa høj Grad var et Sportsforbund, som det er. Jeg tror, det maa siges i